

[Valdemar Sørensen.]

Omfang kom i Stand, skal jeg ikke ved denne Lejlighed indlade mig paa at have nogen Mening om eller fordele noget Ansvar for; men jeg ser ganske vist heller ikke, til hvilken Nytte det skulde have været at afbryde den Udvikling, som naturligt maatte komme i Gang efter Lovens Vedtagelse, ved 14 Dage efter dens Ikrafttræden at nedsætte dette i det konservative Forslags § 2 omtalte Udvalg til Undersøgelse af „Mulighederne for imellem Arbejdere og Arbejdsgivere at skabe overenskomstsmæssige Regler angaaende Overarbejde“. Det er dog næppe tænkeligt, at et saadant Udvalg i nogle faa korte Maaneder skulde kunne opdage, hvad Parterne ikke selv kunde faa Øje paa og enes om i de 5 Aar; der har været givet dem til Overvejelse. Derimod forekommer det mig ganske klart, at paa det nuværende Tidspunkt vilde en saadan Udvalgsundersøgelse kun forvolde Skade.

Ved Forhandlingen i November 1935 erindrede jeg om, at i den lange staaende Strid om Overarbejdsspørgsmaalet havde Fagforeningerne bestandig krævet Overarbejde indskrænket til det for Virksomhedernes Gang strengt nødvendige ud fra den naturlige Betragtning, at Forkortelsen af den normale Arbejdstid hellere end at medføre Udvidelse af Overarbejdssystemet burde muliggøre en Formindskelse af Arbejdsløsheden ved at give Beskæftigelse til flere. Ingen kan dog lukke Øjnene for, at med dette Standpunkt skyder Arbejdsorganisationerne selv Hensynet til de Medlemmer, som ved Indtægtsforøgelse gennem Overarbejde har kunnet opnaa en Bedring af deres Kaar, til Side for Hensynet til de arbejdsløse Fagfæller, og man maa vel ubetinget, og navnlig under de nuværende Omstændigheder, hvor Beskæftigelsesmulighederne er saa langt under det tilstrækkelige, som Tilfældet er i Dag, tillægge dette Synspunkt en betydelig samfundsmæssig Værdi.

Det er hermed vist, hvad der synes mig meget paaskønnelsesværdigt, at man ikke overalt i den Befolkning, der er ramt af Erhvervs-krisens fælles Ulykke, opfører sig og taler som en Hofjægermester. Det er aabenbart, og jeg mener ikke, at man bør forsøge paa at skjule det, at Fagorganisationernes Ledelse ikke altid har haft lige let ved at faa deres Opfattelse godkendt af Medlemmerne. Forstaaeligt er det jo, at den Fordeling af Arbejde og Fortjeneste, som Loven kræver, har ramt haardt mange Steder, hvor et Hjemts Økonomi kan staa

og falde med Overarbejdsindtægten. Men saa vidt jeg kan skønne har Standpunktet sejret, baaret frem med den Samdrægtighed, der er Arbejderklassens stadige Styrke, og vi vil ikke for vort Vedkommende være med til at skabe nye Vanskeligheder ved at udskyde den vedtagne og allerede ikrafttraadte Lov ved at tage hele Problemet op til en fornyet Undersøgelse, som uundgaeligt vil bevirke, at allerede udjævnedes Modsetningsforhold rejser sig igen.

Denne Stilling fra vor Side maa dog naturligvis ikke opfattes som nogen Mistro til de Konservatives reelle Hensigter med deres Forslag. Jeg siger dette, fordi man, naar man har hørt det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen tale, jo kunde komme ind paa den Tanke, at hele Forslaget kun er en Refleks af den forstaaelige Uro, der opstod, da Loven endelig blev vedtaget. Men det ærede Medlems Bemærkninger om Sagen giver mig dog Anledning til at sige, at helt paalidelige forekommer de Motiver, der er fremhævet, mig ikke, navnlig da den Udvikling; det ærede Medlem fremsatte bl. a. om Beskæftigelses-spørgsmaalet, gør, at jeg ikke rigtig kan tro paa hans Argumentation. Det ærede Medlem sagde, at Beskæftigelsen stiger, men Arbejdsløsheden stiger ogsaa, altsaa maa der være noget galt. Ja, det kan enhver af os se, men navnlig bliver det galt, naar det ærede Medlem undlader den tredje Faktor i Regnestykket, at Befolkningsantallet ogsaa stiger, at der hvert Aar skydes en ny arbejdsmoden Generation ind paa Markedet, og skydes ind paa et lukket Marked, hvor den Del af Oppositionen, det ærede Medlem selv tilhører, vel vil forbeholde Produktionslivet for det danske Arbejde, men hvor den anden Del af Oppositionen helst vil overlade en Del af Forbruget herhjemme til det udenlandske Arbejde. Jeg tror, at det ærede Medlem skulde tænke lidt paa denne Situation, naar han taler saa meget om Arbejdsløsheden og Arbejdsløshedens Vækst; det er alt sammen naturlige Følger af den Situation, Landet befinder sig i, og af den Uenighed imellem Produktionsfaktorerne her i Landet, som gør, at man ikke har kunnet gaa til noget reelt Angreb paa Arbejdsløshedens store og ømtaalige Problem.

Det ærede Medlem gjorde et Par Bemærkninger om mit Partis særlige Stilling og sagde nogle Ord om, at der er Folk, som maa gaa med baade Rem og Selser for overhovedet at holde Bukserne paa Plads. Jeg tror, at det ærede Medlem burde være noget mere skønsom i Valget af sine Bemærkninger i saa Henseende, for han ramte jo i